

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte: Timofti Vladimir,

judecători: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatei Cravcenco Iana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2019, în cauza penală privind-o pe

Cravcenco Iana XXXXX, născută la XXXXX, originară și domiciliată în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.04.2018 - 02.07.2018;

Instanța de apel: 30.07.2018 - 06.02.2019;

Instanța de recurs: 12.04.2019 - 30.10.2019;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 iulie 2018, în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Cravcenco Iana, a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 238 alin. (1) Codul penal și i s-a stabilit pedeapsa cu amendă în mărime de 1387,5 unități convenționale, în sumă de 69375 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat, că Cravcenco Iana urmărind scopul dobândirii creditului prin înșelăciune, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, intrând în posesia unui certificat de salariu ce conține date false cu privire la retribuirea muncii sale și anume - este angajată în calitate de depozitar în cadrul SA „Universcom” și salariul net lunar constituie 7050,95 lei pentru lunile ianuarie - mai a anului 2017, l-a prezentat la filiala BC „Moldincombank” situată pe str. Ștefan Vodă, 9 din or. Vatra, mun. Chișinău, obținând astfel un credit în mărime de 75000 lei și, eschivându-se de la plata

ratelor, a cauzat BC „Moldincombank” SA o daună materială în sumă totală de 71310,28 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate inculpata a comis infracțiunea prevăzută de art. 238 alin. (1) Cod penal, adică dobândirea creditului prin înșelăciune, adică prezentarea cu bună știință a unor informații false în scopul obținerii unui credit, săvârșită cu cauzarea de daune mai mari de 500 unități convenționale, instituției financiare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpata Cravcenco Iana prin care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătorei Chișinău, (sediul Buiucani) din 02 iulie 2018 în partea ce ține de aplicarea pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea în partea dată a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-mi fie stabilită o pedeapsă penală minima cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probațiune în baza art.90 Codul penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2019, a fost respins apelul inculpatei ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpata a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatei Cravcenco Iana, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului

trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Astfel, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a ținut cont de caracterul, pericolul social și gravitatea infracțiunii comise de cet. Cravenco Iana stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă, iar la calcularea pedepsei a fost luat în considerație faptul că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Prima instanță a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina în cele comise. Careva circumstanțe agravante în privința inculpatei în conformitate cu art.77 Codul penal nu au fost stabilite

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatei Cravenco Iana, prin intermediul oficiului poștal, la 01 aprilie 2019, în termen, prin care solicită admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea ce ține de individualizarea pedepsei, cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatei să-i fie aplicată o pedeapsă în baza art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 10) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

-Inculpata este în imposibilitate de achita amenda stabilită de către instanțele ierarhic inferioare, deoarece este invalid de gradul II din copilărie, este la evidența Casei Teritoriale de Asigurări Sociale, nu este angajată în câmpul muncii și nici nu poate lucra fizic, dat fiind faptul că îi este amputată mâina, are la întreținere un copil mic, nu este căsătorită.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că pedeapsa stabilită de instanța de apel este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute de art. 76 - 77 Cod penal , precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează, că temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs subliniază, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit recursului, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea față de inculpată a unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul constată, că astfel de temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, acestea fiind invocate și în cererea de apel și asupra căruia instanța de apel s-a expus, motivare pe care instanța de recurs ordinar o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În acest sens Colegiul penal reiterează, că potrivit prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Conform sentinței instanței de fond, menținută prin decizia instanței de apel, inculpata a fost recunoscut vinovată și condamnată în baza art. 238 alin.

(1) Cod penal, a cărui sancțiune prevede amendă în mărime de la 1850 la 3350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 până la 6 ani.

La aplicarea pedepsei cu amenda inculpatei, instanța de judecată a ținut cont de personalitatea inculpatei, de gravitatea infracțiunii săvârșite și anume de faptul că a comis o infracțiune gravă, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatei, de faptul că inculpata are la întreținere un copil minor și că a susținut poziția apărătorului său privind aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

Totodată, ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Codul de procedura penală, deoarece inculpata a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt constatate și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare, inculpata a beneficiat de reducerea pedepsei amenzii cu 1/4 a limitelor de pedeapsă.

Astfel, Colegiul penal consideră, că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatei au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpată a pedepsei cu amendă în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei.

Totodată, Colegiul penal statuează că, potrivit art. 425 Cod de procedură penală instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.

Or, potrivit art. 62 alin. (1) Cod penal persoanelor fizice care au săvârșit infracțiuni li se pot aplica următoarele pedepse:

a) amendă;

b) privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate;

b¹) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept;

c) retragere a gradului militar sau special, a unui titlu special, a gradului de calificare (clasificare) și a distincțiilor de stat;

d) munca neremunerată în folosul comunității;

f) închisoare;

g) detențiune pe viață.

În această ordine de idei, Colegiul penal menționează că, prezentul articol prevede pedepsele ce pot fi aplicate persoanelor fizice care au săvârșit infracțiunii, iar acest sistem de pedepse fixat de legiuitor începe cu cea mai blândă - amenda și se termină cu cea mai aspră - detențiunea pe viață.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare corect au stabilit pedeapsa inculpatei, aplicându-i pedeapsa cu amenda prevăzută de legea penală în baza căreia a fost condamnată, care este mai blândă decât pedeapsa închisorii, solicitată de către apărare în recursul depus. Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal se referă la modul de executare a pedepsei stabilite.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatei Cravenco Iana, pentru infracțiunea comisă, prima instanță și cea de apel nu au comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatei este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatei Cravenco Iana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2019, în cauza penală privind-o pe **Cravenco Iana XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **28 noiembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor